

— На Главка! извика Недія.

— Да, мила моя, казахъ ти понапредъ че не е Главкъ предметъ на моята любовъ, но сега мислѣхъ че можъ да ти са довърѣжъ съвършено; момѣкътъ, когото азъ любѣхъ, е авинянинидтъ.

О, колко влочеѣта останѣ тогасъ Недія! Тя бѣ подала свѣтъ, тя подѣйствува да са откъсне Главкъ отъ Иона, и тъй положеніето ѣ станѣ положише, защото силата на възшебството щѣше да преобърне сърдцето на Главка въ полза на нова съиерница! Неможеше горката да си отдѣхне; въ вътрешната тъмота на колата Юлія не можѣ да съгледа душевнитѣ страданія на другарката си и продължаваше приказката си за несумнѣвшата сила на либичето, за отчаяніето на Иона, като подмѣсваше понѣкога страшны описанія за пещерата и за физиономіята на Арбака и са чудаше за силната власть на египтянина надъ адската тѣзи вѣщица.

Между туй Недія са свѣсгяваше отъ омайванѣто си и изведнажъ ѣ блѣснѣ на ума една мисль отъ възхновеніе. «Като останѣ да спѣ въ стаята на Юлія можъ да ѣ земѣ либичето.»

Като стигнѣхъ въ къщата на Диомеда слѣзохъ и отидохъ въ стаята на Юлія, дѣто вечерята бѣше готова.

— Ній, Недіе, може да ти е студено безъ сумнѣніе, ноцнитѣ въздухъ бѣ като ледъ студещъ, азъ съмъ помръзѣнѣла доро до коститѣ си.

И Юлія испразваше пълны чаши съ ароматическо вино.

Имашъ ли го питіето, попыта я Недія, дайми да го видѣмъ малко; колко е малко стѣкльцето! и какъвъ цвѣтъ има жидкостята?

— Чистъ и бистъръ, отговори Юлія като зе назадъ либичето, не са различава никакъ отъ вода. То нема никакъвъ вкусъ, както ма увѣри възшебницата; и малко капкы сѣ доста за да свържѣтъ любовта до край. Трѣба да са смѣсе съ друга жидкостъ и Главкъ ще осѣти че го е испилъ чакъ отъ слѣдствіето му.

— Наистина ли прилича на вода?

— Да, бистро е като нея и безъ вкусъ и види са наистина направено отъ ноцната роса. Дабгче дѣйствително, о какъ въ быстрината ти свѣти бѣдѣщата ми надѣжда!

— Че какъ о загулено?

— Само съ една катулка . . . нема миризма не го оттуляй. Чудно какъ покорява сичкыгѣ чувства, безъ да докача собетенно никое!

— Двѣггува ли бърже?

— Обыкновенно бърже, но пѣкога са забавя нѣколко часа.

— О колко е хубава тѣзи миризма, наистина е превѣсходна